

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, nov. 3. 1872. 45 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
---	--	---	--	---

Koleracseppek

(használati utasítással a minisztereknek.)

Hogyha miniszterelnök vagy?
Arra legyen gondod, — de nagy! —
Hogy a haza de ne magad —
Legyen vagyonban gazdagabb.
Ennek kell kurálni sebét . .
Nem pedig a magad zsebet.

Hogyha belügyminiszter vagy?
Arra legyen gondod — de nagy!
Hogy ez a kolerajárvány
Mostan ugyis Budán járván . .
Azt a csuf sárga-fekete . .
Zászlót is magával vigye.

Hogyha pénzügyminiszter vagy?
Arra legyen gondod — de nagy!
Hogy a státus-jövedelem:
Ne deficit de plus legyen . .
Másként bankrót leszünk, mert hát
Ez a szegény Magyarország —
El nem tarthat két oly nadajt:
Mínó te vagy és az osztrák!

Hogyha igazságügyér vagy?
Arra legyen gondod — de nagy! —
Mire extra is felkérlek . .
Hogy ne billenjen a mérleg
A felé, a ki veszteget . .
Mert **i**-nélkül mondják neved.

Hogyha kultuszminiszter vagy?
Arra legyen gondod, — de nagy! —
Hogy a jezsuita-klérus
Ne lehessen más mint zérus.
S a nép ne legyen oly buta:
Mint valami oláh duda.

Hogyha hadügyminiszter vagy?
Arra legyen gondod — de nagy! —
Hogy a magyar honvédsereg
— Mit a német csak kinevet
És csaknem agyon vexálja
Kuhn urnak minden káplárja —
Ágyut kapjon jövő ősszel . . .
Ne érd be a mitrálósszel.

Hogyha iparminiszter vagy?
 Arra legyen gondod — de nagy! —
 Hogy kereskedelem s ipar
 Oda fejlődjék mihamar . . .
 Miszerént az adózó nép
 Közt uralkodják a jólét.

Ha közmunkaminiszter vagy?
 Arra legyen gondod, — de nagy! —
 Készíttess olyan vasutat . .
 Melyen Kossuth haza juthat.
 Ez a recept miniszterek!
 Tartsátok meg mit rendelek.

Dr. Lúdas Matyi.

A m. tudományos akadémia dünyögései.

Soha se hittem volna ezt a meggyaláztatást.

Azt gondoltam, hogy midőn engemet a nemes és vitéz magyar nemzet nagy erőfeszítései és áldozataival felemelt, kebelemben oltárt nyit Apolló és Minerva istenasszonyainak, hogy legyen már egyszer nagy Magyarországon is olyan monumentális épület, a hol nem csupán a Bacchusok érdeke, hanem más diszebb törekvések is képviselve lesznek.

Ámde borzasztó módon megsalódtam.

Kerül ugyan néha elő, egy egy busungó Samari-tanus onnét a hortobágyi pusztáról, a mely nagy honfű fájdalommal értekezik koronként a hunnok és avarok-rokról, s egyszersmind apotheosist mond azon derék buzogányos vezérekről is, a kik Alpár háttárájánál egymásnak hűségi esküt tettek.

Hanem mindezek a tünemények most már ebben a dögvészes, közösüges korszakban csak olyan elszigetelt fatumok, a melyek nagyon ritkán jelennek meg,

A satnya unokák nem igen fogékonyak az ősök nagy emlékei iránt.

Eleget is morgolódok én ezért a förtelmes állapotért, hanem annyira megveszekedtek ma már az erkölcsök, hogy épen arra hallgatnak az emberek legkevesebbet, a ki legokosabbat beszél . .

A hétköznapi, frivol dolgoknak adatik elsőség mindenek fölött.

Éppen nem szeretik ma már a pacsmag unokák, ha hogy nekik valaki Botond vitézségéről, Bocskai, Bethlen és Rákóci nagy erényeiről beszél.

Az ő vezérszavak ma már a kankántánctívornya, közösügy s más ehhez hasonló gyarlóságok, melyek az embert rendesen nem a Helikonra, hanem a pusztulásnak Ajelon völgyébe viszik.

Szinte kezd alattam inogni a föld, mert már én velem is kóstitatják ezt a keserű pohárt!

Én áldott emlékü alapítóim által úgy tudom, hogy a tudományok művelésének s így az ember előhaladásának volnék temploma és menedék helye, s a helyett, hogy hiveim az eredeti célnak használnának fel, s hintenék falaim között az unokák javára a jónak magvát, im baromi könnyelműséggel belém terelték azt a tokos német nációt, a mely a magyar bőrre és megnyomorítására, nagy kevélyen delegátióskodik.

Szegyenitse meg az isten őket, de még azokat is, a kik így kívánták megrontani az én jó napjaimat!

Hát azért emelt engemet a nemes vitézlő magyar nemzet, hogy most midőn előhaladása és sorsának javításáról kellene az én kebelemben a tudósok és táltosoknak nagy bölcsen összejönni és tanácskozni, ugyan akkor összejönnék falaim között azok a bécsi kocperdes delegátusok, a kik pedig Magyarország hátán mindig csak vizikátorok voltak.

Soha se hittem volna ezt, hogy így lealázzon engemet a vitézlő nemzet kegyelme.

Fejedelmünk hajh, vezérünk hajh! Rákóci, Bercsényi ha látnátok ezt, megtordulnátok hideg ágyatokban s eltagadnátok, hogy kimulástok után Pannon földén, még nektek rokonotok is maradt! . .

A szédelgés nagy, az erkölcstelenség mély, a bolond könnyelműség egy egész ocean.

Mivé leszünk, ha ez a tenger mindinkább szélesedik! . .

— Egek ura könyörülj!

— Uszubu segits! . .

— Keleve ne hadj! . . mert elvisz a kolera!

A kolerásbizottság tapasztalván, hogy a

**Pesti Napló
 Reform
 Korunk
 Hirmondó
 Borszem Jankó**

szerkesztősegeiben a kolera járványnál egy sokkal veszedelmesebb ragály, a hazafiatlanság pestise dühöng, a fertőtlenítést hivatalosan elrendelte, nevezett lapok szerkesztői azonban a végrehajtásnak toll hatalommal ellene szegültek.

Gróf Majláth Kálmán ismeretes pénzkapacitás és pátyi bor spekuláns, egy törvényjavaslatot készül benyújtani a nagyméltóságú főrendi táblához, mely szerint kolerás időben a „született törvényhozó“-kat szelöstelen helyre, például a kriminális törvényszék pincéibe el ne lehessen csukni.

Minden szentek napján a kholerás-bizottság falragaszok által figyelmezteté a közönséget, hogy a temetőben sokáig ne időzzön vagy épen oda se menjen s általában őrizkedjék minden lelki felindulástól, mert ennek igen vonzó hatása van a kholerajárvány megkapására és terjedésére.

No ha így van a dolog, akkor csak tessék a bizottságnak Kerkápoli pénzügyminiszter urat megkérni, hogy az adóexecutiót azonnal szüntesse be, mert annál nagyobb lelki felindulás nem lehet, mintha azt látja a szegény ember, hogy lovát, ökrét kifogják az ekéből s a betegnek pedig kihuzzák feje alól az egyetlen vánkost.

Tessék tehát a népet ettől a lelki felindulástól megkímélni, hogy a kholera mielőbb megszűnjék.

„Tegyük meg kötelességünket mi is.“

Ez a mottója annak a felhívásnak, a mivel Áldor Imre, Bakosi Ferencz, Csanádi Sándor, Csávolszki Lajos, Németh Albert, Törzs Kálmán és Vidacs János a Tóvölgyi Tituszra mért 500 ft pénzbírság törlesztésére a gyűjtést megindították.

No valóban kholerás egy időt élünk, midőn már a hazafui kötelességre is felkell hívni a hazafiakat, és a hazafiságot kunyorálni kell egy ellenzéki író részére.

Tóvölgyi Tituszhoz.

Successorom vagy hát te is!?
Fiskust fogtál ugy-e? de visz,
S még pediglen a mint látszik:
Le se teszen egész Váczig.

Lásd „a zsebmet szók hazája*)“
Cikkedet így honorálja...
Ha nem hitted, mostan hidd el:
Minden hatalom így quittel.

S „becsületes emberhez**)“ szólsz?
Teheted, de meg is lakolsz.
Szóljal inkább a gazokhoz...
Subventiót csak is az hoz.

Jó czimborám! jó emberem!
Elné hagyjon a türelem;
Habár rideg is az a lak:
Én is majd meglátogatlak.

Ludas Matyi.

*) Ily című cikkért ítéltetett el Tóvölgyi az esküdtszék által egy évre és 500 ft pénzbírságra.

**) Tóvölgyi röpírat a választások alatt.

Az igazságkereső.

Egy vidéki polgártárs, ki az illető járásbíró-nál elveszté keresetét, bejött Pestre, hogy itt néhány jó emberének közvetítése folytán, a felsőbb hatóságoknál elégtételt szerezzen magának.

Midőn e miatt Pest utcáin felalá kóborolna, találkozik egy jó ismerősivel; ki megszólítva őt, azt kérdi tőle:

— No Ambrus gazda! hát kendet mi szél hordozza Pesten?

— Hát nagy uram! — válaszolá Ambrus gazda, nagy kárt vallottam oda haza, annak a sehonnai járásbírónak gonosz lelke miatt. Most tehát feljöttem Pestre igazságot keresni.

— Igazságot Pesten! — mondá az uri ember — nagyon elbotlott kend akkor atyafi! Hiszen ugy elbujt itt az igazság, hogy nem találja azt kend meg, ha lámpással keresi is . .

Az üvegbe fogott finánc.

Beállit 1861-ben egy paraszt ember a pécsi uri kaszinóba, kezébe egy letakart üveget tartva. Azt kérdi aztán ott a bámész uraktól:

— Láttak-e már az urak üvegbe fogott fináncot?

Az urí emberek elkezdtek ezen a kérdésen álmélni, aztán egy kissé gondolkodni, de végre is minden fejtörésnek az lett a vége, miszerint kénytelenek voltak a polgártárs előtt bevallani, hogy ők bizony nem láttak üvegbe fogott fináncot soha.

Ezzel az illető föltárja a kezében lévő üveget, leteszi azt az asztalra, s azt mondja az illetőknek:

— Itt van tehát la!

Volt pedig ebben az üvegben egy jó nagy vérszopó pióca.

A krokodilus.

— Miféle állat az a krokodilus? — kérdi a tanár az ő tanítványától.

— Éppen olyan gyilkos állat — felelé a kérdezett, — mint Girgáciában némely királyi perzekutor, a ki az adóhátralék miatt az embernek nemcsak a ruháját, hanem a bőrét is lenyuzza. Isten őrizze meg tőle minden keresztyén anyamagzatját! . .

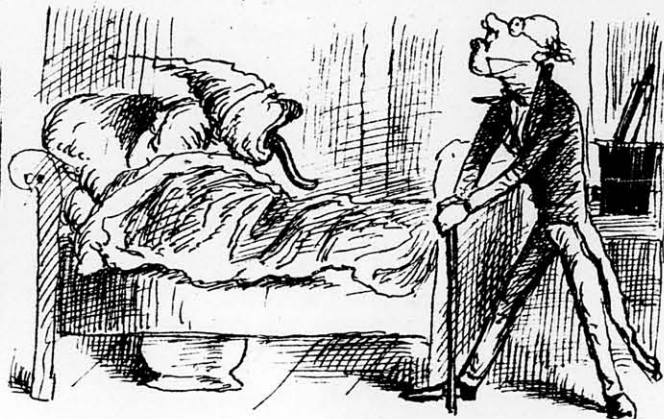
Egy képzel

vagyis Potrohosi Nikodém hau

t kholerás

herrnek 24 órai kinszenvedése.

A mumus.

Szeptemberben még Berlinben
Minden állott rózsaszinben,
Mostan pedig novemberben
Mintha kutya járna kertben.
Péttersburgban fél az orosz,
Mert hát az a csalfa porosz
Nagyban tanulja a nyelvét,
Ezzel vette el a kedvét.
Pedig mindennek a német
Fogja meginni a levét.

Meg van veszve.

F. Peti igen jókedélyű fickó volt ügyvéd bojtár korában, most is az, midőn már rég diplomatikus ügyvéd mindazon édeskeserű apai gondok dacára, hogy az isten vagy féltucat eladó leánynyal áldotta meg boldog házasságát.

A hatvanas években az én Peti barátommal egy izben foglalni mentünk a vidékre, s a pesti indóháznál szépen elhelyezkedtünk egyik második osztályu vaggonban kettecskén. Kőbányáig csak duettben üldögeltünk nagy kényelemmel a coupéban, hanem itt a mint vonatunk megállott és a konduktor elkiáltá: „Kibánya fűnf minut“, egyszerre csak ostrom alá fogta coupékat vagy tíz darab zsidó.

A tíz darabból hat darab, kik szemesebbek és tolakodóbbak valának — el is fészkelte magát a kocsiiban. Én az ajtó mellett vettem pozíciót s onnan el nem engedtem magamat tolatni, Peti barátom azonban két öreg jebuzeus közé ékelődött.

Hat zsidó legalább is tizenkét paktáskával és mindenféle lim-lommal és mi ketten annyira betöltöttük a coupét, hogy abból kiszorítottunk minden levegőt. Ha hozzá vesszük még azt a fatális körülményt, hogy éppen kutyanapok — a kanikula közepén valánk, ellehet gondolni azt az egyiptomi csapást, a mibe jutottunk.

Föttünk és izzadtunk cudarul, mintha csak a Heinrich gőzfürdőjében lettünk volna. Még ezen felül a Peti barátom jobbán ülő öreg jebuzeus oly hagymabüzzel inficiálta a különben is megaszalt levegőt, mely kegyetlenül csiklandozá orrlyukainkat.

Az én Peti barátom, látván mily finos helyzetbe jutottunk, s a jebuzeusok közti diskurszusból megértvén, hogy Ceglédig szerencsénk lesz hozzájuk, addig pedig a kolera is belénk ütbet, kezdett egy kissé gondolkozni az ő furfangos agyával.

Egyszer csak elkezd ám Peti szájával a mellette ülő öreg zsidó felé kapkodni.

A vén zsidó nagyot néz, Peti iszonya grimászt vágva, még jobban felé harap. Az öreg zsidó huzódott

volna félrőbb, de nem volt hova, csak a fejét kapkodta ide oda.

Én mindjárt átláttam, hogy az én Peti barátom valami kutyaságban töri a fejét, tehát noha nagy kedvem lett volna a nevetésre, nehezen mégis csak visszafojtám, várva a komikum tovább fejlődését.

Majd elkezd Peti a ballélöl ülő fiatalabb zsidó felé kapkodni, egészen keresztbe forgatván szemeit. Ezen szem mutatványhoz rendkívül értett.

Már ekkor az egész zsidó gyarmat kezdett összenézni és egymás közt érthetlea nyelven beszélni.

Peti nem tágitott, kapkodott hol jobbra, hol balra, mint kutya a légy után.

A Peti balján ülő jebuzeus végre megsokallá ezt a mulatságot, s kezdé Petit interpellálni, hogy miért insultálja őket?

Peti az interpellálónak még inkább feléje kapott, sőt most már a fogait is vicsorgatá. A jebuzeusok nagy lármát csaptak erre s mindenik oly bosszus szemeket lövelt Petire, melyből következtethetni lehetett, hogy mindjárt kitör most a fergeteg, s miután Peti egy szót se szólt, csak jobbra balra kapkodott, én felém is kezdtek a zsidók tekintgetni, mi közben borzrasztó lamentációt csaptak.

Én elértém a Peti tréfáját, s miután a zsidók mintegy kérdőleg bámultak felém, közbevettem magamat, s roppant szánalmat tettetve moadám:

Ne haragudjanak önök, szegény brrátomnak ezen különös magaviseleteért. Ő igen szerencsétlen . .

A zsidók kezdtek fülelri.

Őt ezelőtt tíz nappal egy veszett kutya megmarta . . .

A zsidók egy hangos áj váj-ban törtek ki, én pedig folytatám:

Mostan gyógyítani viszem Debrecenbe, ott van egy disznóherélő, a ki a veszett kutya marást igen hathatósan kurálja . .

A zsidó pasasérok már ekkor roppant félelem közt fészkelődtek helyeiken, rémitő tekintetet vágva Petire. Szerencse, hogy éppen a vecsési állomáshoz ért a vonat, mert különben talán a nyavaja törte volna ki a zsidókat.

A mint megállt a vonat, elkezdtek a konduktor-nak kiabálni, hogy nyissa fel a kupé ajtaját s midőn felnyitá, a másik percben már egy zsidó sem volt a kupéban, a konduktornak roppant ijedelem és lamentálás közben adván tudtára, hogy ok olyan kocsiiban nem ülnek, a hol veszett ember van.

A konduktor nagy nehezen elhelyezé a hat zsidót, s a vonat tova robogott, mi pedig kacagtunk egész Ceglédig a sikerült tréfán, mely oly bozrasztó hőségben legalább kényelmesebb utazást biztosított számunkra.

A ceglédi restaurációban ismét találkoztunk a zsidókkal, félénken tekintettek Peti felé, ki most már

egy portió párolgó borjupörkölt felé kapkodott szájával, hatalmas étvágygal keblezvé az magába.

Egyik zsidó hozzám somfordálva lassu hangon kérdé:

Hát csakugyan meg van veszve az a theküntetes ifjú or?

Dehogyan van, dehogyan van, esze ágában sincs, hogy megvesszen, mondám kacagva, csak egy kissé melege volt, meg a vereshagymaszagot ki nem állhatja a barátom.

A zsidó oly szemeket vetett rám, melynek értelme ez lehetett körülbelül: fhene rágja meg a theküntetes orat is, maga is csakulyan honcót, mint a borátja.

Török fermán.

A szultán közelebb Mehemet Rusti basát nagyvezérré tette. A kinevezési okirat szóról szóra így hangzik

„Fényes vezérem Mehemet!

Birodalmam ügyeinek jó vezetése, előhaladása és jólléte szakadatlanul tárgyát képezi gondoskodásaimnak. E cél elérésére, az első feltétel, hogy a kormány gyeploi képes kezekben nyugodjanak. Miután érdemeidet, ügyességedet és ismereteidet megpróbáltatnak tudom, nagy vezérem méltóságára emellek. Parancsolom, hogy kinevezetésed, mely ezuttal megtörtént, közzé tétessék.

Nyujtsa Allah isteni segélyét minden ügyeinkben.“

Ugy látszik, hogy ennek a török szultánnak több esze van, mint némelyik európai civilizált nagy hatalomnak.

Legujabb példa beszédek.

Ezer rabló sem képes egy meztelent kirabolni, de Kerkápoli három évi miniszteri fizetéséből képes egy háromszázezer forintot érő házat építtetni.

* * *

A nőknek büne hiúság, Kerkápoli erénye pedig a deficit.

* * *

Lónyai egész életében sem lesz képes annyit bakot csinálni, a mennyit már csak miniszterelnöksége alatt lőtt.

* * *

Egy rókának két bőrét nem lehet lehuzni. Nem ám a rókának, de le lehet a szegény adóhátalékosnak, megmutatták azt már többször Kerkápoli bogarai.

Adjó Nagy-Kőrös.

Beállit egy katonaviselt s épen azért magát szerfelett miveltnek képzelt honpolgár a nagy-kőrösi telekhivatalba s oda szól a telekkönyvvezetőhöz:

„Hoztak e már az urak határozatot az én ügyemben, vagy még most is ott vagyunk, a hol a mádi zsidó? . .

A telekkönyvvezető épen kérdezni akará, hogy kihez legyen szerencséje, midőn a tudakozódó folytatva előbbi szavait mondá:

„Mert ha nem hoztak még se határozatot, adjó Nagy-Kőrös! ajánlom magamat,“ s azzal ki-poroszkált a hivatalból a nélkül, hogy a telekkönyvvezetőnek feleletét bevárta volna.

Lottó és roulette.

Melyik játék

Veszélyesebb,

A lottó vagy

A roulette?

Szegényebbé

A játékost

Ugyan melyik

Üzlet tette?

Zsebmetsző biz

Az mindenik,

Csak hogy finom

Rablás végett:

Egyik titkon,

Másik nyilván

Üzi e szép

Mesterséget.

Talált képtárgy.

Kedves barátom Jankó!

Tógyi, Tigyi Tátyinak a váci dutyiba való bemenetetését egy pompás, a kormánynak izlését megnyerő képpel meg kell örökítenünk.

Rajzolja ön tehát:

Tógyit mint egy rugott borjut, melyet kötélen vezet Kozma fiskus mint mészároslegény a közvágó hidra. A közvágó hidat a váci kóter képezi. A borju persze bög a vágóhid láttára.

A borju után egy majom rajzolandó kötött farkkal Átkor Imre képében könnyező szemekkel.

Ezen képtárgy hova volt? szánva Ludas Matyi olvasói könnyen kitalálhatják.

Wrabelly György a „tréfás vándorjogász.”

A mi Wrabelly kollégánk karakán egy gyerek fél-százados pályájának dacára. Nagyon is gólyatermészetű, szereti a vándorlást, hanem van is ám lába hozzá. Már 1847-ben a pesti magisztrátust nagyban megfélemlítette mint Sobri; legujabban pedig a jogászyűléseken ugrasztott meg sokakat patriarchális diák toasztjaival. Wrabelly kollega tréfás egy fickó! mindenestre nagyobb bolond Ludas Matyinál, hogy ily kolerás időben is előfizetési felhívást mer küldeni a publikum nyakára; sőt humorisztikus kollégáit kéri fel az evangelium hirdetésére az alábbi kadenciákban:

„Tisztelt kedves kartársim!

Üstökös legelső, melyhez s kihez szólok:

Neki tiszta szívből mindenkor bókolok.

Ő első honunkban mint humorisztikus.

Ő esipős kritikus tréfás politikus.

Bolond Miskát szinte megszerettem nagyon.

Mert benne gyakorta igen sok vice vagyok.

Az igazat bátran csakugyan megmondja.

Sikerült képekre van igen sok gondja.

Ludas Matyi igazmondó élecs fráter

De fél is ám tőle egy Makutyi páter

Ő példátlan bátor s arra van főgondja.

Török e vagy szakad az igazat mondja —

Sok vastag mondásnak jött ellenereje,

Azért jó Matyinak betörött a feje.

Képei végett is volt nagy galibája.

Vácon volt sonkája, csibéje, libája

Mert egy valakinek képét lefestette

A sok sonkát, csibét s libát azért ette.

Borsszemjankó vicces szerepeket játszik,
Hogy van neki módja az rajta meglátszik:

Elvének megfelel szóval és képekben.

De néha válogat ő a személyekben.

Mátyás Deák még most csak fiatal gyerek.

Igazat mondani neki szinte merek.

Azt mondják, hogy ő igen jó lapocska.

A mi csak van benne, írja több papocska.

Magamat ezennel nektek bemutatom

Titeket buktatni ninesen akaratom —

Legyetek barátim és jóakaróim

Legyetek ha fázna ti jó takaróim.

Ti erősek vagytok, én még kezdő vagyok.

Addig, meddig lehet nektek békét hagynok.

Hagyjatok engem is köztötök megélni,

Rólatok a világ sok jót fog itélni.

Hogy e szűk világban birtam megszületni,

Szivesek legyetek engemet hirdetni.

Legyetek részemre oly derék hirdető

Hogy szaporodjanak az előfizetők.

„Tréfás vándorjogász.”

A „Tréfás Vándorjogász”, ezen humorisztikus mulatságos, társadalmi és tanulmányos s tizen-négyféle nyelven szerkesztett csodalap egyébiránt majd csak 1872-ik évi szilveszter napjától kezdve jelenik meg Pesten minden hó 1-ső és 15-ik napján, addig a tisztelt publikum — ha a kolera el nem seprí — gondolkodhatik róla, hogy előfizessen e tréfás vándorjogászra negyedévenként 1 frt, félévre 2 frt egész évre 4 frtjával.

Naptárak 1873-ik évre.

Heckenast Gusztáv kiadásában következő naptárak jelentek meg:

Határidő-naptár. Mindennemű hivatalnokok, ügyvédek, jegyzők, orvosok, utazók és üzerek számára. Ára csinos kötésben 1 frt 20 kr. — Naptári jegyzőkönyvecske gazdák számára 1 ft 40 kr. — Falusi gazda naptára. Szerk. dr. Farkas Mihály IX. évfolyam. Ára 80 kr. — Csodabogár-naptár, torzképekkel. ára 60 kr. Barátfülek naptára. Szerk. Papramorgó, ára 50 kr. — Balpárti népnaptár, ára 50 kr. — Protestans új képes naptár. Szerk. Dömötör János tanár, ára 50 kr. — Új honvéd-naptár (együttal katonai naptár). — Szerk. Áldor Imre, Ára 60 kr. — Nemzeti képes naptár. Szerk. Áldor Imre. Ára 1 frt.

10.000 kötet a legjobb művekből

A legjobb művek is azonnal megrendelők

Sulyok J.
PEST, dohányutca 2. sz. a.
a Bazárban,
az izr. templom
átellenében.
Sulyok J.
PEST, dohány utca 2. sz. a.
az izr. templom átellenében.

A regényirodalom díszje

Légrády

testvéreknel

(Pest, nádor-utca 6-ik sz.)

Megjelent és minden hiteles könyvkereskedésben kapható

Jegyzék-napló

ügyvédek és bírák számára
1873-ik évre.

A gazdag tartalma és nélkülözhetlen segédkönyv ára csinos vászonkötésben 1 frt 20 kr.

Minden létező
állampapírok, elsőbbségi
kötvények, sorsjegyek,
vasut-, bank- és iparrészesvényeknek
vételo, eladása, valamint elcserelése.
Szelvények beváltása.

A es. kir. bürzeni bizományok
késpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett
teljesíttetnek.

Mindennemű sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 ftől
felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden huzásnál érvényes

20-ad részvényjegyek

minden további utánfizetés nélkül.

40-ed	1839. es. k. osztr. államsorsjegyre	6 ft.
20-ad	1860. es. k. osztr. államsorsjegyre	8 ft.
20-ad	1874-ki magyar jut. sorsjegyre	7 ft.
20-ad	1870-ki török vasuti sorsjegyekre (36 huzásnál érvényesek)	4 ft.